

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Δ. Αριθ. 279

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

Πέμπτη 3 Αυγούστου 1926

Η ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΙΣ

Εάν η Ήπειρος ύστερα από δεκαετίες σκλαβιάς έλευθερον πολιτικόν βίον θρίσκει στήν κατάστασιν που θρίσκει σήμερα, δηλαδή χωρίς δρόμους, χωρίς γέφυρες, χωρίς δικτυ τηλεφωνικό, χωρίς Ειρηνοδικεία κλπ. και πρό πάντων χωρίς δημοσίαν ασφάλειαν, που κατάντησε η Χώρα αυτή, η φιλόνομη και φιλήσυχη να γένη ένα άπεραντο ληστρικό λιμέρι άπ' άκρη σ' άκρη, τουτό είναι άποτέλεσμα της Ήπειρωτικής Αντιπροσωπείας, που έστειλαν οι Ήπειρώτες στην Βουλή των Ελλήνων γραμμή σ' όλες τες εκλογές: 1915, 1920 και 1923, χωρίς να σκέπτονται ποιοι από τους διαφύρους υποψηφίους είχαν έκωνοί ν' αντιπροσωπεύουν την Ήπειρον στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, να φροντίσουν για τες ανάγκες της ίδιας αίτερής των Πατρίδας, αλλά ποιοις ήθελε το Ενετζελικό Εόρμα. Εκούσθηρα έχριζε το Ενετζελικό Εόρμα για υποψηφίους βουλευτές ή πληρεξούσιους, κούτσουρα έψήφριζε με τα μάτια κλεισμένα κι' ο Ήπειρωτικός Λαός και κούτσουρα: άδικάφορους, άνικάνους, κερδοσκόπους, κενωδόξους και ζένους άκόμα. Εκ' αν μέσα στους 12, που άπαρτίζονταν κάθε φορά ο βενιζελικός Συνδυασμός υπήρχε και κανένας άνθρωπος άξιος, αυτός χάνονταν και έκμηδενίζονταν ή άφωμοιούνταν με τους άλλους συναδέφους του και γέγονταν κι' αυτός κούτσουρο, κι' έτσι οι Ήπειρώτες δεν είχαν βουλευτές ή πληρεξούσιους στην Ελληνική Βουλή, άλλ' άργομέσθους, που έπαιρναν 3 χιλιάδες δραχμές τόν μήνα με το προνόμιο να ταξιδεύουν δωρεάν με όλους τους τροχιοδρομούς, όλους τους αδηροδρομούς κι' όλα τ' άτμόπλοια του Ελληνικού Εράτους, χωρίς να χάνουν τίποτε!

Η δέ Αρσεία, ή μεγαλυτέρα πληγή της Ήπειρωτικής Χώρας, όχι μόνον δεν κατεδιώκονταν, αλλά τούναντίον έπροστατεύονταν από τους Αντιπροσώπους της Ήπειρου, διότι και η Αρσεία υπολογίζονταν ως μεγάλο πολιτικό κεφάλαιο από τους βουλευτές και τους πλη

ρεξούσιους τούτους, και έδου υποψήφιοι πληρεξούσιοι άνθρωποι θάρυνόμενοι με ληστοτοφικά κατηγόρια, και έδου υποψήφιοι συνενωχούμενοι με επικηρυγμένους ληστές, και χουρεύοντες μαζί τους, και έδου ΄Αποσυργός εν ενεργεία, να ήχη τιμητική φρονιμά τους Ενετζελούς όταν επήγγινε στο χωριό του, και έδου πληρεξούσιος έννοικος του Αρσταρχείου, πουχε την έδρα του μέσα στη Γιάννινα, και έδου ο αυτός πληρεξούσιος να κομίζει τα λύτρα του αίχμαλώτου Χ. Παπαγιαννούπουλου στα βουνά του Ζαγορίου! Εκ' ύστερα άπ' όλα αυτά έδου οι κίρδοιφοι Ενετζελόι, χάρις εις την πολιτικήν προστασίαν, άνηστημένους, τρομοκράτες του Ήπειρωτικού Εόρμου, υπό την κραταιήν αιγίδα του Εράτου, διαχειριζόμενοι τα εκατομμύρια τους, τα προσερχόμενα από τόν τίμιον έδρωτα τών τιμών Ήπειρωτών, που στερεώνονταν την Ήπειρίδα τους και την οίκογένειά τους χρόνια στην Ερμανία ή στην Αίγυπτο, στην Αμερική ή στην Αυστραλία και την Νοτιή Αρική! Εκ' στο τέλος έδου οι λύκοι κιστικυί κι' οι σκύλοι τυροκόμοι, κι' οι Ενετζελόι μεσά

δοτούμενοι υπό του Εράτους ως έμμισθοι ληστοδίκτες, πολύ χειρότερα ή αν διωρίζονταν στα Γιάννινα ή ένας Ερμνασιόρχης κι' ο άλλος Εερνακήρυκας, ληστοδίκτες προστάτες τών ληστών και τών ληστοτρόφων, κι' άκόμα χειρότερα: διώκτες όλων τών τιμών ποιμνιοτρόφων, κι' όλων τών τιμών νοικοκυραίων, όσοι κι' από τους μέν κι' από τους δε δεν τους «έδιναν φωμαί», όταν άκούσαν την ληστεϊάν ως επήγγελά τους! Εκ' έδου οι άδελφοί κι' έξάδελφοι Ζυγαίτοι: Εληγόρη, Ειόρη, Σπύρος και Ήαν τσής, Ν. Μπαρόκας, κ.κ. Εκατρής και οι Άδελφοί, Μυρεοδυνήδες κατηγορούμενοι από αυτός ως ληστοτρόφοι, καταδικαζόμενοι εις έκτοπισμόν, και τα πρόβατά των καταδικασμένα να μένουν τό καλοκαίρι στους κάρπους, και έδου τα λιβάδια του Ζαγορίου στα χέρια... (ποιών άλλων;) τών Ενετζελών, ως έννοικιστών για να υπεναικιάσουν στο πενταπλάσιο, το λιγώτερο, σ' άλλους ποιμνιοτρόφους. Εκ' όταν έμετσα καταγγείλαμε τούτο άπο αυτές τες στήλες της «Ελευθερίας» άπάντησεν ο Γιάννης Εέντζος από τες στήλες αγχώρικας έφημερί

δας, ότι έννοικισσε τα λιβάδια του Ζαγορίου στον πλειστηριασμό! Άλλ' έρωτώ: «Ποιός είχε δέκα κεφάλια» για να παρουσιαστή πλειοδότης έναντίον τών Ρετζελών;

Εκ' τέλος—τέλος: έδου το φοδερόν κι' άποτροπαιο κηρύγλημα της Ήέτρας με 15 εκατομμύρια ληστεϊάν και 3 δολοφονημένους!

Τό άνήκουστο αυτό κηρύγλημα στα χρονικά του Ελληνικού Εράτου, ως σάπια πηγες χιλιετών αρχαγγέλων, έξύπνησε από την βαθεία τους νάρκη και τό Ελληνικό Εράτος και τόν Ήπειρωτικόν Λαόν, και τό μέν Εράτος με τόν Λεονταρίτην άπεφάσισε να ξεριζώση την Αρσείαν από την δυστυχισμένην Ήπειρον οι δέ Ήπειρώτες άνδρίζουν στην ήθη τό παρελθόν και μακρύν από τα Εόρματα να έργασθουν μόνον τ υς για την Ήπειρο. Αείγμα δε της άποφάσεως αυτής τών Ήπειρωτών είναι τό προχθέςινόν Πανεπειρωτικόν Συνέδριον και τό δημοσιευόμενον σέ άλλην στήλην ψήφισμά του. Έξύπνησε επί τέλους ο Ήπειρωτικός Λαός κι' άρχίζει να χρονητίζει μόνος του για την Ήπειρο!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΧΩΡ)ΚΗΣ ΚΟΚΚΑΛΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΤΗΣ ΧΟΡΟΦΥΛΛΗΣ ΤΑΣΠΑΡΑ

Μετά την δημοσιευθείσαν χθές έκθεσιν του κ. Λεονταρίτου δημοσιεύομεν σήμερα την έκθεσιν τών κ. Κοκκαλά και κ. Γάσπαρη

Εν τη έκθεσει του κ. Κοκκαλάς τονίζει ότι «ή ληστεία εν Ήπειρω κατέστη νόσος επιδημική και διά να θεραπευθή είναι ανάγκη έπιτακτική να ληφθούν μέτρα σοβαρά και άχι ήμίμετρα, ως συνήθως συμβαίνει, άμέσως δε εις τρόπον ώστε να μη ευρεθί το Κράτος άνέτοιμον κατά τόν χειμώνα όποτε διαπράττονται αί πλείσται ληστρικά πράξεις.

»Εννεύχοντα τοις έκατόν επί του συνόλου αί ληστεϊαι διαπράττονται εις την κεντρικήν—και μόνην άλλως τε—άσσηρίαν της Ήπειρου, την όδον Πρεβέζης—Ιωαννίνων—Κακαβιάς.

»Η όδός αυτή, έκτάσεως 170 χιλιομέτρων είναι σχεδόν έρημος διότι διερχομένη άναμέσον άπορσιτών όρέων και του ποταμού Λούρου, δεν έ

χει περίε χωρία. Όταν επομένως από την έρημιαν ταύτην και τόσον επιμήκη όδόν διέρχεται ολόκληρος σχεδόν ό πληθυσμός της Ήπειρου, έπόμενον είναι να περιστοιχίζεται από κακοποιά στοιχεία τα όποια ένεδρεύοντα επιτίθενται κατά τών μεμονωμένων όδοιπορούντων ή τών οχημάτων έφ' όν όσφραίνονται λείαν.

»Διά να προληφθή συνέπης τό κακόν, και ίνα πάση πώς τις κακοποιός έλπίζων επί την θήραν της όδου ταύτης, έπιδωθή δε εις έντιμότεραν έργασίαν, ανάγκη να φυλάξη, άσφαλώς όμως, ή όδός αυτή.

»Και προς τούτο εις και μόνος τρόπος ύπάρχει: ή ίδρυσις καθ' όλον τό μήκος της όδου ταύτης φυλάκων μόνιμων εκ 5—10 άνδρων άντιόχως της σπουδαιότητος της θέσεως έκαστου και εις απόστασιν 5—10 χιλιομέτρων. Η έννολος Δύναμις τών φυλάκων τούτων περιδεύουσα νυκτός

και ήμέρας την όδόν, θα εξασφαλίζει ταύτην από παντός κακοποιού στοιχείου και ούτω η Ήπειρος θα ευρη την ησυχίαν της και έκαστος θα δύναται να μεταφέρει άφόβως τα προϊόντα του.

»Ηδη κατά μήκος της όδου ταύτης ύπάρχουν έρεσιζόμενα φυλάκια της προκατόχου Επικρατείας, τα όποια ίδρυσεν αυτή επί τω σκατά του τό, της άσφαλείας δηλαδή, της όδου και δύναται με σχετικώς μικράν δαπάνην να επισκευασθούν, προστιθέμενου εις άκμήν δημοσίου, όταν υπάρχει ανάγκη και ένός αναγκαστού.

»Μόνον διά τούτρου αυτού θα έχωμεν, έτινα λαμβάνω παρατηρητήν άσφαλείαν εις την Ήπειρον, δεδομένου ότι τό σύνολον σχεδόν τών ληστεϊών διαπράττονται εκεί.

»Η δαπάνη της ίδρύσεως τών φυλάκων θα είναι άναμφισβήτητος μικρότερα τών όσον δαπανά σήμε

Ἑτησία Συνδρομὴ

*Εσωτερικοῦ	Δρ.	75
*Εξωτερικοῦ	Φρ.	75
*Αμερικῆς	Δολ.	5

2,46. Διοξεία 3 02. Αγγλίας 439, Τουρκίας 51,25. Δολλαρ. 90,